

1867-07-23

AFSENDER

Georgia Skovgaard

MODTAGER

P.C. Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Nysø

Arkivplacering:
Mappe 4 nr. 33

DOKUMENTINDHOLD

Georgia Skovgaard skriver om sit besøg på Nysø og Christinelund. Derudover skriver hun også om sine tanker om kristendom og Grundtvig.

TRANSSKRIFTION

Den 23de Juli 1867

Min kjære Mand!

Naar Jonna tager sig af Brevet, tænker jeg nok Du faaer det. Touren gik da meget godt igaar, ingen Søsyge og paa Dækket hele Tiden. Lidt koldt var det og lidt Regn fik vi, men Tæpper hjalp godt for begge Dele.

Børnene var muntre og Tille gjorde Bekjendtskab med en lille, morsom Dreng paa 2 Aar. Lidt efter at vi var kommet i Land, kom der Vogn fra Nysø og det var altsammen meget godt, hvad synes Du, Tante lod os endogsaa af egen Drift kjøre til Christinelund om Eftermiddagen, saa jeg fik dog talt en Time i Ro med Jonna. Elise er jo meget glad ved at

●2●

have os, over Tante er der Uro som sædvanligt, men hun er ogsaa som sædvanlig venlig imod os; saa Du kan i den Henseende være Rolig for os. Bliver hun kjed af at have os, saa deler vi kun Skjæbne med Alle andre, Christians, Grevinde Blycker, Contesse Trarp osv.

Min søde Mand! jeg er glad for den sidste Aften vi havde sammen, ikke sandt den var god. Nei! det har ingen Nød med os, saalænge vi bare holder fast fast paa hvad vi har. Jeg har været saa glad siden forrige Søndag, det Tunge er kun, at jeg ikke altid føler Herrens Nærhed saa tydeligt, at der er Tider, hvor Bevidstheden derom bliver ligesom død imig, den er der, men uden Liv og Glæde; saa har jeg kun det at holde mig til, at der har været og der vil igjen komme Tider, hvori det lever og lyser for mig, det store Naadens Ord [at] [Overstreget:og] vi skal

●3●

blive Eet med vor Frelser. Det var det hellige Fællesskab der den Søndag gjorde mig saa glad; jeg følte det er dog Eet og det samme vi vil, hver paa sin Maade, men eens i Hovedsagen, jeg følte, jeg kunde opgive smaa personlige Ønsker, for at være enig med Menigheden, for at leve sammen med dem; og jeg følte at Aanden, som har begyndt den store Gjerning i os (i Menigheden i Norden) kun vil fuldføre den til Vorherre Jesus Christie Dag.

Saa vi skal kun ikke gjøre os Sorger og Bekymringer heller for det daglige Brød i Kirken; Har G. været et udvalgt Redskab, saa er det jo Gud, der har udvalgt ham, og han kan vælge hvem han vil; han veed hvortil vi trænge, og han vil give os det til rette Tid.

●4●

Ikke sandt? Du har det jo bedre? Du vil jo tage friskt fat paa Reisen, og glæde Dig over alt godt der er at glæde sig over og alt skjønt der er at see i Naturen trods Uro og Kulde. Det var et Pragtfuldt Lys igaar Eftermiddags, da jeg kjørte til Christinelund, ned over Bugten var Himmelen klar og mild i Farven, men for Solen bag Nysø var der store Skyer med en Kerne, hvorigjennem Solen kastede Straalerne lige ned.

Nu venter jeg med at skrive, til jeg faaer Din Adresse vent bare ikke for længe med at skrive. Børnene hilser mange Gange og siger, at de morer dem udmærket.

Din G.

KILDER TIL
DANSK
KUNSTHISTORIE

NY CARLSBERGFONDET

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 4 Nr. 33

20. 23de 4. 11.
1867

Alte frunt? Du kan vel se
hede? Du vil se nye træffelpul
per Skifte, og glæde Dig over alle
gode der er at glæde sig over og
alt tyndt der er at se i Naturen
træde ind og hvide.

Det er et frugtfuldt Lyg
igen Offensivt, da jeg tynde
til Amfins land, med over Bøgen
var Skimmelen klar og mild:
Tonen, som for talen tog sig
var der for byer med en
hvide, hvorigennem blev
køftede Skimmelen tog med.

Ma venter jeg med at
prive, til jeg faar den hvide
vent bare ikke for længe med
at prive. Børnen holder mig
i gang og tynde, at de over en
Dumsket. Din J.

Min kjære frunt!
Hvor kommer du fra? Hvor
kommer jeg nok Du faar det.
Tonen get da med det godt
igen, ingen Lyg og se
Du skal se talen. Løst kaldt
me det og det Bøgen skone, som
Tapper hjalp godt for byer. De
Skimmelen var skimmelen og hvide
gjorde Skimmelen med en
hvide, hvorigennem Gange som I den.
Det efter at vi var kommet
i Land, kom der tynde for
hvide og det var, selv om den var
gode, hvad Bøgen da, taalte det
og endog som at en Skift
hvide, det hvide land
Offensivt, for jeg tog det
alt en Tone i den med hvide.
Bif er jeg meget glad ved det

have os, eller Tante er der
Hvor som helst, og vi har
en offer som på en anden måde
indvord os; for Du kan i den
kompendium være stadig for os
blive som bogen af et heft
og, for deler vi kan tydelig
med alle andre, skrivne for
inde tilgode, endelig som, og
Min søde skind! jeg er glad
for den lille offer og bogen
men ikke tænkt om os god.
Det er det, jeg er glad om, jeg
vi har holdt på og jeg er glad
i den. Jeg har været for glad
forrige søndag, det tager vi kan
at jeg ikke altid føler samme
led for tydeligt at der er tiden
som bogen holder os sammen
Ligge med mig, som er der, men
inden Lu og stalt; for her jeg kan
at at indvord mig selv, at der kan
vært og der ind i den samme
Tiden, hvor det gælder og tydelig
ind, at fore bogen og det er det

blive det med det Tante. Det er
det hellige Tante, det er
Lind og gode mig for det
fille det er det og det er
i ind, hvor gode for bogen
men ikke; Tante, og
fille, at jeg havde og jeg
personlige bogen, for at være
mig med bogen, for at
lære sammen med den, og jeg
fille at bogen, for her kan
givet den store givning, og
bogen, og bogen
at fildere den til den
Lige bogen, den er det kan
ikke gøre os bogen og bogen
væger heller for det bogen
Bogen; bogen; her jeg været
at indvord mig selv, for er det
og fildere den indvord mig
og her kan indvord mig
ind; her været bogen og bogen
og her indvord mig og det er det